

Rapport

Datum: 3 december 2008
Rapportnummer: 2008/293

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Ministerie van Financiën pas op 9 april 2008 een beslissing heeft genomen op zijn ingediende bezwaarschrift, daterend van 9 augustus 2007, inzake de volgens hem onterechte inhouding op zijn salaris. Verzoeker acht de behandeling van zijn bezwaarschrift gezien de overschrijding van de Awb-termijn onbehoorlijk.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Verzoeker is werkzaam bij de Belastingdienst/Utrecht-Gooi en diende op 9 augustus 2007 een bezwaarschrift in tegen de inhouding op zijn salaris over de maand juli 2007 in verband met de uren die hij volgens zijn werkgever aan een collectieve werkonderbreking had deelgenomen. Op 30 augustus 2007 liet het Ministerie van Financiën (hierna te noemen: ministerie) schriftelijk weten dat gezien het grote aantal ingediende bezwaarschriften van dezelfde strekking, het niet was te bewerkstelligen om binnen de gestelde termijnen van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), een beslissing te nemen op zijn bezwaarschrift.
2. Verzoeker werd in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. De hoorzitting vond plaats op 3 december 2007. Tijdens deze hoorzitting gaf verzoeker, naast het toelichten van zijn standpunten, tevens aan dat hij geen begrip had voor het niet Awb-conform werken, omdat hij in zijn werk ook dagelijks op werd afgerekend.
3. Op 28 januari 2008 stuurde verzoeker een brief naar het ministerie met het verzoek binnen twee weken doch uiterlijk 11 februari 2008 uitspraak te doen op het bezwaar. Daarop reageerde het ministerie niet. Op 13 februari 2008 stuurde verzoeker wederom een brief naar het ministerie waarin hij refereerde aan zijn brief van 28 januari 2008 en waarin hij verzocht het ingehouden bedrag, plus de wettelijke rente, over te maken naar het opgegeven rekeningnummer.
4. Op 29 februari 2008 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman. Hij had nog steeds geen reactie ontvangen op bovengenoemde brieven van 28 januari en 13 februari 2008. De Nationale ombudsman legde de klacht van verzoeker op 13 maart 2008 in het kader van een interventie voor aan het ministerie met de afspraak dat het ministerie de klacht binnen een termijn van twee weken zou oplossen en verzoeker hiervan op de hoogte zou stellen. Tevens werd afgesproken dat het ministerie, indien de klacht niet binnen genoemde termijn kon worden opgelost, verzoeker en de Nationale ombudsman daarvan binnen die termijn mededeling zou doen.

Vervolgens liet verzoeker op 19 maart 2008 weten dat op 11 maart 2008 telefonisch contact met hem was opgenomen en dat hem was meegedeeld dat het afhandelen van zijn bezwaarschrift langer zou duren, omdat het ministerie trachtte de onderhavige bezwaarschriften gezamenlijk in april 2008 af te handelen. Verzoeker liet weten daar geen genoeg mee te nemen. Tijdens een telefonisch onderhoud op 3 april 2008 liet het ministerie de Nationale ombudsman weten dat het de bedoeling was de gebundelde bezwaarschriften in één keer af te handelen. Het zou niet mogelijk zijn om het bezwaarschrift van verzoeker individueel af te handelen, omdat de meeste argumenten van de indieners dezelfde waren.

5. In een brief van 1 april 2008 liet verzoeker de Nationale ombudsman weten dat na bijna acht maanden nog steeds geen beslissing op zijn bezwaarschrift was gekomen. Tevens klaagde verzoeker erover dat er geen contact met hem was opgenomen naar aanleiding van de interventie van de Nationale ombudsman. Tot slot deelde verzoeker in zijn brief mee dat het in totaal om negentig bezwaarschriften ging van dezelfde strekking. Bij brief van 15 april 2008 berichtte verzoeker de Nationale ombudsman dat op 9 april 2008 een uitspraak was gekomen op zijn bezwaarschrift van 9 augustus 2007.

In de beslissing op bezwaarschrift wordt onder meer het volgende overwogen:

"Op 23 juli 2007 is meegedeeld dat de stakingsuren bij een deel van de medewerkers worden verrekend met het salaris in juli 2007 en dat bij een deel van de medewerkers waarvan nog een en ander moest worden uitgezocht, in augustus 2007 tot verrekening zal worden overgegaan."

Ondanks het feit dat het ministerie verontschuldigen had aangeboden voor de vertraging die er in de afhandeling van zijn bezwaar was opgetreden, wenste verzoeker een formele uitspraak van de Nationale ombudsman inzake de gedraging van het ministerie. Bij brief van 25 april 2008 legde de Nationale ombudsman de klacht voor aan het ministerie en stelde het ministerie een aantal vragen.

6. In zijn reactie van 21 mei 2008 op de klacht gaf het ministerie te kennen dat de verwachting had bestaan dat er op grote schaal bezwaarschriften als dat van verzoeker zouden binnenkomen en daarmee ook dat er sprake zou zijn van (soort)gelijke bezwaargronden in verschillende bezwaarschriften. Beide verwachtingen waren volgens het ministerie uitgekomen. Derhalve had het ministerie besloten om eerst de binnenkomst van een redelijk werkvoorraad af te wachten en om tegelijkertijd een standaardisatie te ontwerpen waarmee de bezwaarschriften in "bulkvorm" konden worden afgedaan, teneinde te voorkomen dat op gelijke gronden verschillend zou worden gereageerd. Dit leidde er volgens het ministerie toe dat de beslissing op bezwaar niet conform de genoemde termijn van artikel 7:10 van de Awb kon worden afgehandeld. Verzoeker was hierover bij brief van 30 augustus 2007 op de hoogte gesteld.

Verder liet het ministerie weten dat er naderhand geen informatie en afstemming van de behandeltermijn had plaatsgevonden. Tevens was per abuis nagelaten om te reageren op de brieven van verzoeker van 28 januari en 13 februari 2008. Daarnaast erkende het ministerie dat het verzuimd had met verzoeker contact op te nemen naar aanleiding van de interventie van de Nationale ombudsman.

Het ministerie stelde verder dat naar aanleiding van de ontvangen bezwaarschriften een 'rode draad' was gezocht, teneinde de groep gelijk te behandelen waar het om gelijke gevallen ging. Voor het ministerie werd pas eind maart 2008 duidelijk op welke wijze het bezwaarschrift van verzoeker verantwoord binnen het geheel van bezwaarschriften kon worden afgedaan.

Het ministerie merkte ten slotte op dat de klacht van verzoeker over de behandelingstermijn begrijpelijk was, maar dat deze naar zijn oordeel, gelet op het bepaalde in artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder d van de Awb, buiten behandeling had kunnen blijven, omdat de mogelijkheid bestond om beroep in te stellen bij de bestuursrechter wegens fictieve weigering. Wel erkende het ministerie dat het behoorlijk zou zijn geweest verzoeker hierover te informeren naar aanleiding van zijn brief van 13 februari 2008.

Het ministerie concludeerde dat de afhandeling van het bezwaarschrift niet de schoonheidsprijs verdiende en wees erop daarom in de brief van 9 april 2008 (beslissing op bezwaar) zijn excuses aan verzoeker te hebben aangeboden.

7. Naar aanleiding van het verslag van bevindingen stelde het ministerie op 22 juli 2008 enkele vragen aan de Nationale ombudsman. De inhoud van deze brief gaf aanleiding om telefonisch contact op te nemen met het ministerie. Uit dat telefonisch onderhoud kwam naar voren dat de verrekeningen die in juli en augustus 2007 hadden plaatsgevonden, slechts de eenheid Belastingdienst/Utrecht-Gooi betroffen.

Voorts werd tijdens het telefonisch onderhoud duidelijk dat de meeste verrekeningen in de maanden juli en augustus 2007 hadden plaatsgevonden, maar dat er ook eenheden van de Belastingdienst en Douane waren waarbij later, genoemd werd september 2007, tot verrekening was overgegaan. Bij brief van 25 september 2008 bevestigde de Nationale ombudsman de inhoud van het telefonisch onderhoud. Bij brief van 1 oktober 2008 berichtte het ministerie in reactie hierop het telefonisch onderhoud dat correct was weergegeven. Het ministerie vulde daarbij aan dat behalve in september 2007 er ook eenheden van de Belastingdienst en Douane waren waar de verrekening had plaatsgevonden met het oktober- en het novembersalaris. Ten slotte deelde het ministerie in zijn laatstgenoemde brief mee dat er centraal geen overzicht beschikbaar was van de door de verschillende eenheden gekozen verrekeningsmaanden.

II. Beoordeling

8. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste impliceert dat bestuursorganen bezwaarschriften in beginsel dienen af te handelen binnen de daarvoor gestelde wettelijke termijnen.

Op grond van artikel 7:10 van de Awb beslissen bestuursorganen binnen zes weken op bezwaarschriften. Het artikel biedt bestuursorganen de mogelijkheid om de beslissing op een bezwaarschrift voor ten hoogste vier weken te verdagen; dit moet dan schriftelijk aan betrokkene worden meegedeeld (derde lid). Verder uitstel is mogelijk indien de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt (vierde lid; zie Achtergrond).

9. Op verzoekers bezwaarschrift van 9 augustus 2007 heeft het ministerie pas op 9 april 2008 beslist; dit is na 8 maanden. Het ministerie heeft verzoeker bij brief van 30 augustus 2007 laten weten dat door het aantal ingediende bezwaarschriften het onmogelijk was om tijdig op zijn bezwaarschrift te reageren. Het ministerie noemde niet de termijn waarop de beslissing werd verdaagd. Gelet op verzoekers brieven van 28 januari en 13 februari 2008 waarin hij expliciet te kennen heeft gegeven geen begrip te hebben voor het niet Awb-conform werken en waarin hij het ministerie verzocht om een beslissing op zijn bezwaarschrift te nemen, kan niet worden gesteld dat verzoeker heeft ingestemd met uitstel, zoals bedoeld in artikel 7:10, vierde lid van de Awb. Dit klemt temeer nu verzoeker zich tot de Nationale ombudsman heeft gewend met de klacht dat niet was beslist op zijn bezwaarschrift.

De Nationale ombudsman deelt het standpunt van het ministerie niet dat de hoeveelheid bezwaarschriften een rechtvaardiging is voor overschrijding van de termijnen van artikel 7:10 Awb. Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.

Dit houdt in dat het merendeel van de negentig bezwaarschriften van dezelfde strekking ongeveer halverwege september 2007 ingediend hadden moeten zijn om ontvankelijk te worden verklaard, voor zover de salarisinhouding in de maand juli plaatsvond en ongeveer halverwege oktober 2007 voor zover de salarisinhouding in augustus plaatsvond (zie hierover de Bevindingen, onder 7). In oktober 2007 moet de redelijke werkvoorraad binnen zijn geweest die het ministerie meende nodig te hebben.

Enkel het feit dat de verrekeningen bij enkele eenheden van de Belastingdienst en Douane later dan juli en augustus 2007 hadden plaatsgevonden, doet aan het een en ander niet af. Immers, de meeste verrekeningen vonden plaats in de maand juli en augustus 2007. De Nationale ombudsman is van mening dat het ministerie in oktober 2007 het merendeel van de bezwaarschriften binnen had om duidelijk te kunnen krijgen op welke wijze het bezwaarschrift van verzoeker verantwoord binnen het geheel van bezwaarschriften kon worden afgedaan. Er valt in ieder geval niet in te zien dat het ministerie niet eerder op 9 april 2008 op het bezwaarschrift van verzoeker kon beslissen. De onderzochte gedraging is daarom niet behoorlijk.

10. De Nationale ombudsman deelt niet het standpunt van het ministerie dat de klacht van verzoeker buiten behandeling had kunnen blijven wegens de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen het uitblijven van een beslissing op zijn bezwaarschrift. Ingevolge artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder d van de Awb, is het bestuursorgaan niet verplicht een klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, *tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit* (zie Achtergrond). De kwestie van verzoeker betrof het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift. Het ministerie was daarom verplicht de klacht van verzoeker in behandeling te nemen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Ministerie van Financiën te Den Haag, is gegrond wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 29 februari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Maarssenbroek, met een klacht over een gedraging van het Ministerie van Financiën te Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Ministerie van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het Ministerie van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd verzoeker de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Verzoeker maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van het ministerie gaf aanleiding het verslag aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift met bijlagen van 29 februari 2008 aan de Nationale ombudsman
2. Verzoekschrift van 1 april 2008 aan de Nationale ombudsman

3. Brief met bijlage van 15 april 2008 aan de Nationale ombudsman
4. De reactie van 21 mei 2008 van het ministerie op de klacht
5. De reactie van 22 juli en 1 oktober 2008 van het ministerie naar aanleiding van het verslag van bevindingen

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht:

Artikel 6:7:

"De termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift bedraagt zes weken."

Artikel 7:10:

"1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

(...)

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad of ermee instemmen."

Artikel 9:8, eerste lid:

"Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

(...)

d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;"